

Entrevista a Xavi Sáez, artista i professor de l'IES La Vall del Tenes

"Cadascú ha de tenir alguna cosa a dir"

Xavi Sáez Gómez (Barcelona, 1971) és artista pintor. Exposa regularment a la galeria Tuset de Barcelona i, en exposicions col·lectives, a la galeria Barnadas. També exposa a Madrid (galeria Patricia Acal) i a Castelló (Sala Braulio). Ara la seva il·lusió és preparar la mostra de quadres que farà l'any que ve al Japó. Llicenciat en Belles Arts, des del 1998 és professor a l'institut La Vall del Tenes. Fem l'entrevista a casa seva, a Castellar del Vallès, on té l'estudi.

Com prepares la tela?

M'agrada que tingui textura, i per això hi aplico paper de diari i làtex abans de pintar. Això fa que la tela perdi fredor, i que el que pinto no sembli una imatge congelada. He experimentat amb sorra, collage, trossos de fusta, però el paper rebregat és el millor. Queda una superfície càlida en contacte amb el pinzell.

Ets pintor de pinzell.

Sí, i sovint acabo de pintar amb el dit, per fer un traç més espontani. De vegades penses tan ràpid que no tens temps d'agafar el pinzell, i menys si és al pot amb aigua. A més, la rellecció del dit no s'obté amb el pinzell, emfatitzes molt més.

M'ho ensenyas, perquè ho vegi?

Mira aquest quadre. Hi ha la vidriera d'un cafè de París. Vist de prop semblen taques de colors, però si te n'allunyes veuràs que amb el dit he fet aquest efecte de transparència del vidre. Reflecteix l'edifici de davant i alhora s'insinua una història que passa a dins.

És aquesta història, que t'interessa?

Sí, pintar el vestigi del que ha passat o del que passarà, la constatació de la humanitat. No vull fer quadres decoratius: vull crear contextos reals.

Normalment sense persones.

Així tothom s'hi pot imaginar. Fent del quadre una finestra oberta dones flexibilitat a la interpretació. Que tu t'hi puguis ficar a dins i crear-hi la teva realitat.

De bicicletes sí que en surten sempre.

La bici m'agrada perquè és molt urbana, molt àgil, et permet moure't amb llibertat i al teu ritme. I em

Aquest artista fa 15 anys que ensenya a l'institut de La Vall del Tenes.

fascina l'estructura de dues rodes, el xassís metàl·lic... Té una forma que em parla, que no em desgasta.

I contrasta amb els edificis.

Sí, que són fets de línies racionals, i en canvi la bici és sinuosa, ondulant. L'altre dia en vaig veure una de negra, lluent, recolzada en un arbre del passeig de Sant Joan de Barcelona, a ple sol, amb els arbres que ja verdejaven i l'Arc de Triomf al fons: quina situació més pictòrica!

Quin artista tens de referent?

El pintor nord-americà Edward Hopper, conegut per aquelles badies amb fars magnífics. Un artista molt potent, de l'anomenat nou realisme, amb un gran domini de la llum, que és el que a mi m'interessa més.

No fas paisatges nocturns?

La nit és la foscor, i jo vull la vitalitat diürna i els colors molt lluminosos, vibrants. M'agrada el realisme, la pinzellada, la tonalitat. I transmetre optimisme, energia, força.